

ESQUÍ DE MUNTANYA A NÚRIA

Ja feia temps que volia anar a Núria per conèixer com eren a l'hivern, aquelles muntanyes que tantes vegades havia corregut durant els mesos d'estiu.

Un final de setmana del mes de març, i juntament amb tres companys del C.A.U.A. (Club Alpí Universitat Autònoma), posàrem fil a l'agulla sortint de Barcelona un dissabte al matí, en direcció a Ribes. Quan passem per la Plana de Vic, es comencen a veure amb molta claredat, els cims del Pirineu, nevats com poques vegades els havíem vist.

A l'estació de Queralbs pugem al cremallera; era ple de gom a gom: esquís, motxilles, i molta gent. El recorregut d'aquest carrilet per la Vall de Núria és molt bonic; tot mirant enrera es veuen en primer terme, els prats d'EL SERRAT i FUSTANYÀ. Més al fons, apareix el TAGA cobert de neu per tots costats, cosa no gaire freqüent. A la dreta, el cim de BALANDRAU i el TORRENEULES, separats per la vall del Fresser i Coma de Vaca. A l'esquerra no hi ha gaire res per veure, donat que les parets i contraforts que baixen del PUIGMAL i de FONTALBA cauen verticalment sobre la via; tan sols algun caramell de glaç i uns quants salts d'aigua que alegren la vista. Si mirem endavant, veurem aixecar-se el pic de FINESTRE LLES i l'EINA. Després d'uns 40 minuts molt entretinguts, s'arriba al Santuari (a 1.935 mts). Tot és ple de neu, inclús el llac, on un pot passejar-hi pel cim amb tota tranquil·litat.

Poc després ens calcem els esquís i fem via cap al PUIGMAL. La pujada al collet Verd és forta; la calor apreta de debò, i obliga, per començar, a un esforç considerable. Una vegada arribats a la Coma de l'Embut, el pendent és més suau i permet agafar-se la cosa amb més tranquil·litat. La quantitat de neu acumulada en aquesta Coma, oscil·la entre 2 i 3 metres de gruix, mentre a les carenes, el vent se l'ha emportada deixant tots els rocs al descobert.

Progressem ràpidament pel fons de la vall fins al pla del pluviòmetre, des d'on fem unes quantes ziques-zagues sobre una neu dura, s'arriba al cim (2.913 mts). La vista és magnífica; es veuen les muntanyes de Montserrat, Sant Llorenç del Munt, els cims d'Andorra i moltes altres coses, però un vent molt fred ens obliga a treure les pells dels esquís i començar el descens. Llàstima de no poder gaudir una bona estona d'aquell espectacle, però la temperatura d'uns 15° sota zero i el vent, no es poden aguantar.

La baixada se'ns complica pels constants canvis de neu i costa una mica aguantar-se sobre les fustes, sobretot si l'esquiador no és gaire expert. Després d'unes quantes caigudes sense problemes, ja som altra vegada a Núria.